

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

O, poporul Meu adunat la izvorul Meu de cuvânt, binecuvântat să fii în zi de praznic de Duh Sfânt! Sunt Domnul Iisus Hristos și îți întâmpin venirea la izvor. Duhul Sfânt a grăit prin prooroci și nu-L vedeau proorocii pe Dumnezeu, dar Îl auzeau. Pe Cel nevăzut, pe Cel înconjurat de cetele îngerești, pe Acela Îl auzeau ei, căci îngerii sunt fără de trup și sunt ei perdeaua dintre om și Dumnezeu și Îl acopăr pe Domnul, și nu se văd nici îngerașii, căci sunt fără de trup, dar fac ei lucrare minunată între cer și pământ, între om și Dumnezeu.

O, binecuvântați să fiți de cuvântul Duhului Sfânt, voi, cei ce ați venit să ascultați de la El cuvântul vieții! O, ce să vă dau Eu dacă ați venit? Cuvântul Meu vi-l dau, cuvântul Duhului Sfânt, Care Se face Dumnezeu prin cuvânt, și una sunt Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și nedespărțit lucrează Dumnezeu în cuvânt. O, să nu dați înapoi dacă ați pornit pe drumul slavei crucii, adevărata taină a vieții omului, căci omul cel fără de cruce nu-L iubește pe Dumnezeu, pe Păstorul Cel cu crucea, pe Cel ce alungă demonii din oameni ca să facă apoi din ei împărăția Sa, arzând în ei cu slava ei, cu slava crucii. Amin.

O, ce este crucea, fiilor care ați venit să luați de la Mine cuvântul învățurii de sus? Ea este moartea omului vechi, omul care s-a stricat prin păcat. Ea este suferința și învierea prin suferință, căci numai cei de sub suferință caută după Dumnezeu și-L află pe El, pe Păstorul Cel cu crucea, pe Cel ce a călcat cu moartea pe moarte și a dat oamenilor învierea prin învierea Sa. O, nu veți găsi iubire de cuvânt atât de dulce cum este ea în cuvântul Meu de peste voi, cuvânt din cer, nu de pe pământ grăit. O, să nu dați înapoi de pe calea cea cu înviere pe ea, căci calea cea cu cruce omoară păcatele din om, și nu mai este mort omul prin păcat, căci nu este peste om moarte în afară de păcat, iar când omul are cruce își pironeste pe ea păcatul din el și înviază, și se face purtător de Dumnezeu cel ce gustă din suferința crucii, și se fac frați ai Mei cei ce iubesc pentru ei crucea. Eu vă învăț dulce tot ceea ce vă învăț, căci suferința îl face dulce la Mine pe om, iar păcatul îl face amar, îl face suferință a Mea pe om, căci pentru păcatul omului Eu am suferit amarul crucii, dar el Mi-a fost dulce din pricina iubirii Mele pentru om, iubire care Mă făcea să uit batjocura și durerea crucii, căci cu acestea am plătit Eu viața omului cel căzut prin păcat.

Când omul se îndulcește cu păcatul, Eu Mă îndulcesc cu durerea cea de la păcatele lui, căci păcatul omului este durerea Mea. O, îndurerat sunt Eu de la un pom înverzit și apoi înflorit și apoi înrodit, dar care are în ramurile lui ramuri uscate! O, îndurerat sunt Eu, Domnul, de la un om plin de roadele mântuirii, dar care are printre acestea și rod de păcat! Pomii se curățesc primăvara și li se dau creștere frumoasă și sănătoasă și sunt lucrați de cei ce îi au în îngrijire. O, așa ar fi să învețe și omul să stea la curățat, căci omul este păcătos și îi trebuie creștere frumoasă, numai să iubească el crucea, care-l curăță pe el de tot ce strică viața lui și mântuirea lui cea de fiecare zi.

O, fiule iubitor de cuvântul Meu cel învățător de viață din cer peste tine, mai bine este să-I folosești lui Dumnezeu cu viața ta, decât ție prin tot ceea ce faci tu pe pământ pentru tine! Eu așa de dulce te învăț dacă te învăț, dacă ai venit la izvor ca să iei învățătura Mea. O, nu uita, nu uita că păcatele tale se spală cu sânge, tată, și prin nimic altceva nu se pot spăla ele. Sângele Meu face curățirea ta, ca să fii tu sfânt după ce sângele Meu s-a dat pentru curățirea ta, pentru cei ce se pocăiesc de păcat ca să se facă sfinți apoi. Dar cine sunt cei sfinți? Sunt cei ce se pocăiesc și se albesc prin pocăință, întorcându-se la Dumnezeu cu zdrobire de inimă, așa cum arată rugăciunile lor, scrise de ei înaintea Mea pe pământ, și după care toți creștinii aduc lui Dumnezeu de pe pământ rugăciuni, din greul și din valul ispitelor și al slăbiciunilor omenești, rugăciunile sfinților, căci acum șapte mii de ani omul s-a îmbrăcat în haina slăbiciunilor și apoi a fost ispitit mereu de

ele ca unul cu care Lucifer se luptă mereu de atunci și până azi pentru locul lui pierdut de lângă Dumnezeu din pricina trufiei omului de a fi el mai mare ca Dumnezeu pe pământ și în cer, și iată, omul lucrează de atunci totul prin mintea lui și nu-L mai are pe Dumnezeu de Stăpân al duhului lui cel pierzător de om, așa cum de șapte mii de ani se vede rodul omului cel fără Dumnezeu peste pașii lui pe pământ.

O, dragostea Mea se face cuvânt de Duh Sfânt peste pământ, iar dragostea omului se face păcat, căci omul are în el dragostea lui. Vă învăț pe voi acum să luați cuvântul Meu cel dulce și să vă deprindeți în voi cu dragostea Mea, care vă face sfinți, fiilor. De câte ori veniți la izvorul Meu de cuvânt, Eu, Domnul, deschid inimioarele voastre ca să-Mi așez în ele dragostea Mea pentru putere de sfințenie în voi, căci fără de sfințenie nimeni nu va vedea pe Domnul; este scris aceasta în Evanghelia Mea, căci am zis: «*Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt!*». Amin.

O, fiilor adunați la învățătura Mea, fiți cu ochii mari deschiși, și nu zic vouă să fiți cu ochii în patru, cum zice zicala aceasta născută de omul cel grijuliu pentru ceea ce face el bine sau rău, ci zic vouă: fiți cu ochii în șapte, fiilor, și învățați de la Dumnezeu așa. Dar cum este acest cuvânt? O, tată, când omul face o faptă bună sau rea, el se uită în jurul lui în cele patru părți când lucrează tănuț ceea ce el lucrează, dar Eu vă spun vouă, nu numai cu ochii în cele patru părți să fiți, nu numai în stânga și în dreapta, în față și în spate, ci fiți cu ochii și în sus, la Dumnezeu, fiți cu ei și în jos, spre cei de dedesubt și fiți, tată, și cu ochii în voi, înăuntrul vostru, fiilor, căci vremea cea cu păcat, lungă de șapte mii de ani cu judecată în ea asupra omului supus păcatului, vă învață pe voi să fiți cu ochii în șapte când voi lucrați binele sau răul, căci omul cel întâi zidit a uitat să facă așa, și iată ce a pățit apoi omul, de atunci și până azi din om în om!

O, cine vă mai învață, cine vă mai trezește pe voi atât de dulce, atât de părintește, fiilor? Duhul Sfânt Mângâietorul, Cuvântul vieții face aceasta vouă. Acum două mii de ani El a coborât peste ucenicii Mei în chipul limbilor de foc și S-a făcut în ei cuvânt de Duh Sfânt și au grăit prin El ucenicii Mei peste toți cei adunați la praznic în Ierusalim și toți auzeau în limba lor limbile Duhului Sfânt prin ucenici grăite în ziua aceea, spre mântuirea multora din cei ce auzeau. O, așa să înțelegeți și voi în ziua aceasta limba Mea de peste voi, grăirea Mea cea dătătoare de viață vouă, căci Eu vă iubesc și vă grăiesc cu mântuire și vă sunt Mântuitor. E zi de învățătură, și Eu vă sunt Mântuitor prin graiul Meu de peste voi, numai să fiți ascultători, fiilor. O, iubiți haina nunții și păstrați-o pentru masa Mea cu voi ca să veniți să vă grăiesc. Dar ce este acest veșmânt? Sfințenia este, fiilor. O, nu vă temeți să purtați această haină, ci temeți-vă s-o lepădați de pe voi, căci omul o leapădă de pe el ori de câte ori păcătuiește el. Fiți cu ochii în șapte, căci din cele șapte laturi se privește spre voi, și tot așa și voi trebuie să priviți când faceți binele și când dați să faceți răul, și Duhul Domnului vă va ajuta pe voi dacă veți privi și spre El. Amin.

O, e zi de praznic de Duh Sfânt, iar Eu vă îmbrățișez în cuvânt și vă învăluiesc în el ca să fiți îmbrăcați în Hristos și mereu, mereu să vă botezați în numele Meu viața cea de fiecare zi, căci fiecare zi are binecuvântarea ei și are și dușmanii ei, care vă fac să greșiți, fiilor. Cu ce puteți să greșiți? O, cu multe stă la pândă vrăjmașul sufletului vostru, tată. El vă îndeamnă să greșiți cu cuvântul, cu inima, cu nemulțumirea, cu neumilința, cu încordarea sufletului, cu clevetirea, cu judecata asupra fraților voștri și chiar cu trufia, care îmbracă haină peste haină ca să n-o cunoașteți a fi ea. Cu ce să scăpați voi de acestea care stau la pândă dinăuntrul vostru mai mult decât din afara voastră? O, fiilor, învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima. Așa am spus Eu, Domnul, acum două mii de ani celor ce auzeau din gura Mea învățătura Mea și tot înăuntrul Meu. Așa vă învăț și pe voi: nu vă semețiți, tată, ci umiliți-vă înaintea oricărui semen, și aceasta pentru voi, nu pentru el, și fiți pretențioși la statura voastră și nu cereți celuilalt pentru ea ceea ce voi trebuie să lucrați și să aveți, că mai bine vă este să învățați așa cum vă învăț Eu să faceți, decât să aveți de învățat din greșale, o, fiilor. Când omul învață din greșale, el are greșale, dar când învață din cuvânt, el are înviere, tată, și așa să vă lucrați învierea, ca să nu mai treceți prin moarte, fiilor, ca să nu mai treceți prin păcat sau păcatul prin voi, și apoi să vă pedepsească

el spre înțeleptirea voastră. O, dacă veți lucra așa Eu vă voi scrie pe voi cu mucenicii care și-au vărsat sângele pentru Mine și pentru mântuirea lor prin mărturisirea lor, iar Eu pe voi vă voi scrie vitejii Mei, că v-ați înfrânat trupul și pornirile poftii trupului și ale păcatului, limba și săgețile ei veninoase, inima și înboldirile ei ucigătoare, mintea și pornirile ei cele spre judecata semenilor, și veți fi biruitori prin cruce, prin înfrânare de la toate acestea care nu seamănă cu Dumnezeu în voi.

O, când veniți la izvorul învățurii Mele, măsurați-vă prin el statura și nestatura, fiilor. Luați din el creștere pentru cele bune din voi și scădere pentru cele rele din voi, care se războiesc în voi împotriva voastră, fiilor. Masa praznicului Duhului Sfânt găsiți aici, la izvorul Meu de cuvânt. Sunt Eu, venit pe pământ, învăluit în cuvânt, iar voi, ca pe Împăratul tuturor să Mă primiți, ca pe Cel nevăzut din pricina cetelor îngerești, care Mă înconjoară între Mine și voi, o, fiilor, o, fiilor care veniți la izvorul Meu de cuvânt. Amin.

O, nu vă întristați pe îngerii stihilor că n-au lucrat mai mult la rugăciunile voastre, fii ai poporului Meu de la izvor! Ei au și ei durerile lor, tată, și se văd, dar la voi au fost blânzi și au suflat departe de voi cu durerea lor peste pământ. Noi stăm sub cort, tată, și e vreme bună sub cort, e vremea Mea cu voi, fiilor, și cu poporul venit de peste tot și adunat lângă Mine și lângă voi la praznic de Rusalii, praznicul bisericii Mele de nou Ierusalim, care sunteți voi, și al colinei Mele de azi, Sionul Meu de azi, muntele Meu cu voi, înălțime cerească între oameni pe pământ, așa cum Eu M-am zidit cu voi în mijlocul oamenilor, căci scris este: *«Iată cortul lui Dumnezeu între oameni, și va sălășlui Domnul cu ei și le va fi lor Dumnezeu»*. Amin.

Am grăit învățatură de viață multă în ei la cei ce au venit la masa Mea de Duh Sfânt, și le doresc lor creștere sfântă și încopilărire, ca să fie ei blânzi și smeriți cu inima între ei, așa cum sunt Eu, și să-și spele ei viața în vasul acesta, în albia cuvântului Meu, care vine cu norii, așa cum și Eu vin dimpreună cu sfinții Mei, iar spre sfârșitul zilei, Eu, Domnul, voi da glas sfinților Mei pentru mărturisirea Duhului Sfânt, Duhul sfinților Mei, Duhul lui Dumnezeu în ei, între cei din cer, așa cum a fost El și pe pământ cu ei. Amin.

Acum ne dăm unii altora petrecere dulce. Cerul și pământul laolaltă să-și dea bucurie de Duh Sfânt, Noi vouă, și voi Nouă, fiilor adunați la gura izvorului Meu! Noi vă dăm din Noi, iar voi să Ne dați din voi, și unii altora să ne dăm și să-L bucurăm pe Tatăl, Care ne privește acum. Amin.

Cei care ați venit pentru întâia oară pe meleagurile Sionului Meu cel de azi, în grădinile Mele cu poporul cuvântului Meu, luați și gustați și simțiți cu Duhul Care grăiește pe pământ în mijlocul neamului român și bucurați-vă în sărbătoarea Mea de Rusalii cu poporul Meu cel de azi, dar bucurați-vă să crească Dumnezeu în voi cu împlinirea Lui, pe care El o cere azi pe pământ celor ce-L iubesc pe El cu întregul și nu pe jumătate iubire. Luați și vă bucurați în sărbătoare de Duh Sfânt și uitați-vă în cuvântul Meu și cunoașteți pe Dumnezeu întru a doua Sa venire pe pământ cuvânt, acum, la sfârșit de timp! Amin.

Pace vouă, celor ce v-ați adunat cu dor și cu inimă largă pentru Mine lângă izvorul Meu și lângă poporul Meu de la izvor, și cu care Eu am trudit și am gătit sărbătoarea! Pace vouă! Eu sunt Păstorul Cel cu crucea și Îmi sunt frați toți cei ce iubesc mersul cu cruce, căci fără cruce rătăcește omul pe pământ sub păstor străin de Dumnezeu cu viața și cu fapta lui.

Luați Duh Sfânt! Luați, că Eu vă dau! Deschideți-vă ca să vă dau și ca să luați! Amin.

Măreață zi are cerul sfinților Mei în grădina Mea cea de azi pe pământ, grădina întâlnirii, grădina cuvântului Meu când Eu Mă adun cu cei însetați după cuvântul Meu cel de azi. Amin.

Iar tu, Tată Savaot, Tatăl Meu, îmbrățișează-i și le dă lor, o, dă-le Tată, așa cum Eu le dau, ca să aibă și ca să Ne aibă ei pe Noi, o, Tată, de Dumnezeu al lor, o, Tatăl Meu, o, Tatăl Meu și al lor! Amin, amin, amin.

Cartea Mea cea de azi primește acum în ea petrecerea Mea în zi de praznic de Rusalii cu poporul cel adunat la izvor, căci Eu M-am alinat cu el, Mi-am uns ranele cu tot ce a fost pus înaintea cerului spre slava sărbătorii de azi, spre mângâierea Duhului Sfânt Mângâietorul, Duhul lui Dumnezeu. Tatăl Meu Savaot S-a mângâiat în Mine, iar Eu în El M-am mângâiat cu slava Duhului Sfânt, prin care S-a slăvit Dumnezeu sub cort cu poporul cel strâns în jurul bucuriei și al mângâierii, care au izvorât în ziua aceasta sfântă din inimile toate, căci au stat buchet toate într-o trăire sfântă, toate într-un duh și într-o iubire, toate încălzite sub simțământul sfânt al îndrăgostirii de Dumnezeu. Amin.

Am stat înfășurat în taină în mijlocul sărbătorii. I-am cuprins în mângâiere pe cei tari, ca și pe cei neputincioși cu sufletul și cu iubirea, căci lucrarea Mea cu tine e mare, poporul Meu, e mare, tată, și e tainică, și Eu sunt Cel nevăzut, din pricina cetelor îngerești care Mă înconjoară din părți, iar îngerii sunt fără de trup, așa cum Eu am spus în ziua aceasta despre slava Mea, care stă tainic în mijlocul tainei Mele cu poporul Meu cel de azi.

O, ce-ar fi, oare, dacă taina Mea cu tine, poporul Meu, s-ar lăsa descoperită prin semne și minuni în ochii multora spre judecata celor necredincioși? Ar fi ca și acum două mii de ani, când lumea și stăpânitorul ei au fost judecați prin tot ceea ce am lucrat Eu pe pământ atunci, văzut și nevăzut. Ar fi să fie judecați toți cei care au văzut și au auzit de voi, toți cei nepăsători, toți cei necredincioși, toți cei defăimători, care nu găsesc alt fel de răzbunare pe Mine și pe tine, poporul Meu, și nu știu ei că spre ei înșiși trimit răzbunarea pe care o lucrează ei din duh de prostie, duhul celor nestatornici, și care nu-L iubesc pe Dumnezeu pentru că se iubesc pe ei, deșertând ei în părți veninul inimii și al limbii lor răzbunătoare. Eu însă te păstrez în taina Mea ca să te ocrotesc, poporul Meu, fiindcă Eu trebuie să ajung cu tine până la capătul mersului Meu cel din vremea aceasta pe pământ.

O, aș fi voit să le povățuiesc pe toate chiticelele de fii-creștini de peste tot și care vin adesea la izvor ca să ia din bucuria sărbătorilor Mele cu cei credincioși, și aș fi voit să le spun tuturor taina păcii, taina împăcării dintre Dumnezeu și ei, dintre ei și ei, iubirea frățească între ei, și la care Eu, Domnul, să privesc și să Mă mângâi de peste tot de la cei credincioși și de la cei binecredincioși pentru cuvântul cel de azi venit pe pământ.

Am în dreapta Mea pe ucenicii Mei cei de acum două mii de ani și pe cei ce umblau cu ei cu credințioșie spre vestirea Evangheliei Mele peste pământ apoi. Am stat cu ei între toți cei de sub cort și am stat cerește, am stat ca în cer, și nu toți înțeleg ce trebuie înțeles când spun Eu așa.

O, ucenici mărturisitori pentru Mine cu voi, gustați, tată, gustați, plini de fiori cum sunteți pentru frumosul sărbătorii de Duh Sfânt, la care am luat parte, fiilor ucenici! Eu, Domnul și Învățătorul vostru atunci și acum, dau vouă limbile Duhului Sfânt ca să împărțiți din voi pe Dumnezeu la cei ce au stat adunați cu noi în zi de praznic de Duh Sfânt, când Eu și cu voi am fost sărbătoriți. Iată, vă dau. Fiți împărțitori! Amin.

— O, Tată Savaot, și Tu, Fiule Mieluț al Tatălui, locașul Duhului Sfânt sunteți și Unul în altul o unime, iar noi nu grăim de la noi înșine, ci de la Dumnezeu, Care ne poruncește să grăim în limbile Duhului Sfânt, Povățuitorul oamenilor binecredincioși.

Este scris în Scripturi că numai cei smeriți cu inima caută după Dumnezeu, iar Duhul Lui Cel Sfânt Se lasă peste cei credincioși care nu iscodesc pentru credință pe Domnul. Toți cei ce se apleacă să creadă venirii de azi a cuvântului de sus, din cer peste pământ, noi, martorii lui Dumnezeu-Cuvântul, Care a murit și a înviat pentru ca să credem că El este cu noi, pe toți îi îndemnăm să se tămăduiască de duhul cârtirii și al deșertelor vorbiri, căci acestea duc la păcatul clevetirii, fiindcă și cel mai tainic cuvânt atrage pedeapsă, ca și minciuna, care omoară sufletul celui ce se hrănește din rodul ei, căci viclenia omului Îl ține departe pe Domnul, iar ispitierea atrage prin ea muștrare peste cei bolnavi cu mintea, care n-au înțelepciunea de mamă, fiindcă ea se depărtează de cei nepricepuți pentru ea; și chiar dacă înțelepciunea are de piatră iubirea, ea lovește în cei defăimători, fiindcă Duhul Sfânt al Domnului scoate deasupra pe toate

cele ascunse și străpunge inimile toate și cuvintele toate, fiindcă El cuprinde lumea, și pe toate ale ei le cunoaște până la cea mai slabă șoaptă, și nu se pot ascunde cei nedrepti și nu poate fi nimic uitat, căci toate punerile la cale, bune sau rele, vor fi descoperite, iar cei ce-și grăbesc moartea prin cele rele ale lor, sunt atrași apoi spre ea. Domnul însă este îndurerat și trist pentru cei ce pot fi vii și nu vor, căci El este Domnul vieții și al izbăvirii celor păcătoși, care prin pocăința lor pot asupra păcatului, care aduce moarte celor ce îl iubesc pe el.

Vă povățuim spre Duhul lui Dumnezeu, Care știe toate ale voastre, și vă mărturisim bucuria Duhului Sfânt din ziua aceasta cu voi și cu noi, cei din cer, adunați sub cortul cel ocrotitor al sărbătorilor în grădina întâlnirii cerului cu pământul, a Domnului cu voi. Duhul Sfânt este graiul nostru, nu noi suntem cuvântul pe care vi-l dăm spre încununarea sărbătorii de azi. Bucuria mărturisirii se face dor și iar dor în noi, cei din cer, și grăim vouă în Duhul Sfânt și am spus vouă lucrarea Lui, povața Lui, lumina Lui, Care pătrunde fără greș în cele mai tainice ascunzișuri ale inimii și Căruia nu-I scapă nici șoapta cea mai stins șoptită. Gura este organul cel făcut de Dumnezeu și trebuie s-o îngrijim împotriva vicleșugului, duh folosit de om cu mare ușurință, până când el va fi nimic de pe pământ, duh care încurcă pe cele dinăuntrul inimii omului și îl face pe om rob vicleșugului, care stă împotriva Duhului Sfânt, Povățuitorul Cel de la Dumnezeu pentru om.

O, au stat cu noi și cu voi cei de dedesubt, căci au fost chemați și li s-a făcut pomenirea de vară, și ce frumoasă a fost ziua aceasta și ce mângâietoare pentru cei adunați din cer, de pe pământ și de dedesubt! O, fiți salvatorii celor îndurerați! Fiți voi așa cum ar fi trebuit să fie ei, cei ce acum sunt îndurerați pentru vremea lor cea neumbrită de Duhul Sfânt, Povățuitorul oamenilor!

O, fiți credincioși, nu necredincioși! Toți cei care nu pot mai mult din pricina piedicilor pe care ei înșiși și le-au zidit până acum în cale, să-și folosească inima locaș al tainei de nou Ierusalim și să-și rabde încă robia, până ce dragostea din inima lor, mare din zi în zi mai mult, le va da lor izbăvirea și apoi le va pune în față cărarea întregă, viața cu putere în ea prin împlinirea ei cea întregă. Amin.

O, ferți-vă de vicleșug, că acest duh vă duce sub nemulțumiri, de la care se naște răzvrătire între frate și frate! Nu fiți pretențioși, ca să nu vă despartă această meteahnă! Fiți mulțumiți și mulțumitori! Ați fost povățuiți azi de pe pământ să nu stați fără veghe peste voi, iar veghea înseamnă ocrotire. Limbile Duhului Sfânt s-au revărsat peste voi de jos și de sus, numai să le urmați povața. Iubiți să fiți mici și ocrotiți, căci cei ce caută întâietate nu-și mai sfârșesc căutarea, și așa vor fi găsiți în ziua cercetării. Și, în sfârșit, duhul îndrăgostirii de Dumnezeu să ia foc în voi ca și în noi, ca și în Domnul nostru și al vostru, Care aruncă mereu, mereu peste pământ focul dragostei Lui, și iată, cuvântul Lui pentru îndrăgostirea de Dumnezeu a celor ce vin și aud și văd și cred în El apoi. Aceasta este ceea ce Duhul Sfânt vă îndeamnă pe voi prin noi, ucenicii cei de acum două mii de ani, mărturisitori ai Domnului și Mântuitorului nostru, și care și azi L-am mărturisit pe El Mântuitor. Amin.

Iar vouă, celor ce puneți cerului masă cu cei de pe pământ doritori de Dumnezeu, vă dăm din noi plinul Domnului și vă vestim că va fi să lărgiți așternutul Domnului de la voi și să deschideți încă și mai larg pentru cei ce înviază din păcat și vin să ia în ei duhul îndrăgostirii de Dumnezeu ca și voi. Fiți primitori de oaspeți! Fiți pentru Domnul așa, pentru rodul Lui care se ridică spre El, căci casa Lui sunteți voi! Amin, amin zicem vouă, nu vă temeți că sunteți mici și neputincioși! Lăsați să poată Domnul! Voi doar stați casă a Sa, han al Său pentru cei ce se opresc ca să bea și, bând, să afle ei apoi gustul nedespărțirii de Dumnezeu. Amin.

Pace vouă, așa cum Domnul ne-a învățat și pe noi să spunem urarea Lui peste cei binecredincioși! Amin.

Iar Ție, Doamne, mângâiere în cer și pe pământ de la ucenicii Tăi cei din cer și de la cei de pe pământ, și prin ei de la toți cei mângâioși Duhului Tău rănit după om. Amin.

— Sfârșim acum cuvântul zilei, o, ucenici ai Mei, cei din cer și cei de pe pământ, și Ne odihnim în duhul împlinirilor, care vor prăsi unele din altele spre slava cea de nou Ierusalim pe pământ, care-și lărgește cortul ei. Tainic i-am îmbrăcat în binecuvântare scumpă pe toți cei care au venit și au poposit și s-au întors apoi întru ale lor. Le-am dat lor pe îngerii Mei spre însoțire lor. Mă voi aprinde în ei cu focul pe care îl tot arunc pe pământ ca să ardă și să se vadă arzând și aprinzând el foc din foc. Amin.

O, popor de la izvor, peste șapte zile avem sărbătoarea tuturor sfinților Mei, și lângă ea sărbătoarea trâmbiței Mele Verginica, născută în anul nașterii ei în duminica a noua după praznicul Învierii Mele. Voi grăi în ziua aceea, fiilor, și Mă voi mângâia prin grăirea Mea. Voi grăi cu puterea Duhului Sfânt Povățuitorul, o, și cât aș vrea să prindă rod grăirea Mea din ziua aceea!

Pace vouă! Odihniți-vă, tată! Îngerii Mei iau slujirea voastră și o păstrează la Mine pentru voi. Fiți ostenitori neosteniți pentru via Mea, o, fiilor! Amin, amin, amin.

10/23 mai 2010